

[Udenrigsministeren]

Samtidig med forhandlingerne i generalforsamlingens 1. udvalg pågår der intensive konsultationer mellem de enkelte delegationer om påtænkte resolutionsforslag. Det er i forbindelse med disse drøftelser, at vi fra dansk side kan arbejde aktivt for resolutionsstekster, der er realistiske og konstruktive. Som et eksempel kan jeg nævne et resolutionsforslag vedtaget i 1. udvalg i år om nedskæring af militære budgetter, et forslag, hvori landene bliver opfordret til at give FN oplysning om størrelsen af deres militærudgifter. Oprættelse af en slags databank på denne måde i FN ville være både konstruktivt og gennemførligt. Et andet eksempel: der er et resolutionsforslag om kemiske og bakteriologiske våben, der opfordrer nedrustningskonferencen til at intensivere forhandlingerne om en aftale vedrørende forbud mod udvikling, produktion og oplagring af kemiske våben samt om destruktion af kemiske våben.

Nu er det jo velkendt, at FNs medlemslande i FN-systemet er inddelt i flere regionale landegrupper, som hver især i mere eller mindre omfattende grad forfølger fælles politiske mål. Hvis man ser på østeuropæiske lande, behøver man jo ikke at være i tvivl. Der er der fodslag. De vestlige lande optræder på betydelig mere individuel basis, og stemmemønsteret i denne gruppe er langtfra ensartet. Et grundlæggende element er dog for alle grupper, at et land normalt først fremsætter et resolutionsforslag efter, at det har konsulteret sin egen gruppe. Man fremlægger ikke forslag – i hvert fald ikke, hvis man ønsker at få dem vedtaget – uden at de på forhånd har været ganske nøje gennemdrøftet. Med andre ord: det kræver et omfattende og grundigt forarbejde, før man fremsætter resolutionsforslag. Man kan mene, at dette er en nøjsommelig proces, men det er nu engang den måde, man må arbejde på, hvis man skal opnå resultater i FN.

Hvordan kan Danmark så deltage aktivt i denne proces? Det kan vi, og det gør vi, ved at deltage i alle relevante konsultationer og ved at fremsætte forslag, som vi mener kan forbedre udsigterne for vedtagelse af resolutioner. Vi gør opmærksom på Danmarks principielle holdning ved et generelt indlæg i debatten. Vi afgiver stemmeforklaringer, i det omfang det er nødvendigt. Vi fremsætter resolutionsforslag, og vi er medforlagsstillere

til en lang række resolutionstekster. I år har vi f.eks. været med til at fremsætte resolutionsforslag vedrørende de bilaterale kernevåbenforhandlinger, om nedskæring af militære budgetter, som jeg lige har været inde på, om kemiske og bakteriologiske, altså biokemiske våben, som jeg også lige har nævnt, om særligt inhumane våben, om forbud mod fremstilling af spalteligt materiale til militære mål, om objektiv information om militære spørgsmål, om NPT-konferencen om nedrustning og udvikling vedrørende aftaler om forbud mod atomprøvesprængninger, om forhindring af kernevåbenkrig og om overholdelse af våbenbegrænsnings- og nedrustningsaftaler. Jeg tror, denne opremsning tydeligt viser Danmarks stærke engagement i nedrustningsarbejdet i FN.

Herudover har vi – uden andre medforlagsstillere, men efter grundige konsultationer – som på tidligere samlinger fremsat et resolutionsforslag om konventionel nedrustning, og det er i denne forbindelse værd at nævne, at en lang række lande under 1. udvalgs generaldebat i år særlig kom ind på konventionel nedrustning og nødvendigheden af, at også dette spørgsmål indgår i FNs overvejelser. Forud for udarbejdelsen – på dansk initiativ – af FN-ekspertstudien om konventionel nedrustning – et arbejde, som det for øvrigt tog næsten 5 år at opnå den fornødne enighed om – var der kun få lande, der fandt, at dette spørgsmål overhovedet burde drøftes i FN. Selv om der er almindelig enighed om, at atomnedrustning må have den højeste prioritet, er der altså nu en stigende erkendelse af, at også den konventionelle nedrustning bør drøftes. Her er der for øvrigt tale om et initiativ, som regeringen med glæde overtog og videreførte fra den tidligere regering, og som nu forhåbentlig bliver et fast emne på FNs generalforsamling.

Forhandlinger om nedrustningsaftaler finder som bekendt ikke sted på FNs generalforsamling, og noget konkret resultat af bestræbelserne på samlingen kan derfor ikke registreres. Man kan dog tale om et håndgribeligt udbytte, når det f.eks. lykkes at få udarbejdet en analytisk rapport i FN-systemet, sådan som det var tilfældet med FN-studien om den konventionelle nedrustning.

Resolutioner kan også føre til resultater i og med, at de angiver principper, rammer og